

O PRIČAKOVANJH DELEGATOV 9. KONGRESA ZKS

Za večjo enotnost in odgovornost

Kongres Zveze komunistov je sicer že za nami, pa vendar pogledajmo, kaj so naši delegati, preden so se ga udeležili, od njega pričakovali, s kakšnimi stališči so na kongres prišli. V naslednji številki Naše komune pa nam bodo povedali, ali so se njihova pričakovanja uresničila.

MARIJANCA VRBOVEC, vodja likvidature, OO ZK Mercator TOZD Dolomiti:
»Pričakujem, da bomo na kongresu dobili ideje, kako našo usmeritev uresničevati v praksi in to bolje kot doslej, učinkoviteje. Pričakujem tudi, da bo kongres izpostavil odgovornost vseh in vsakega posameznika, tako tistega za strojem kot tudi tistega za direktorsko mizo. Večja odgovornost nas vseh bo namreč prinesla tudi večjo učinkovitost dela. Tudi o povezovanju komunistov posameznih temeljnih organizacij združenega dela, delovnih organizacij v okviru sestavljene organizacije bi veljalo nekaj reči«.

ANICA KRUSIČ, tajnica organov samoupravljanja, OO ZK Komunalno podjetje TOZD Komunalne gradnje:
»Zaposlena sem v organizaciji, ki opravlja dejavnost posebnega družbenega pomena. Vendar pa je komunala premalo upoštevana, tako v okviru občine kot tudi v okviru mesta. Komunisti se v Komunalnem podjetju premalo povezujejo, nimamo akcijskih sestankov, kratka, konference niso zaživele. O tem bom spregovorila tudi na kongresu. Ta nepovezanost se namreč odraža tudi v vsakodnevem delu. Problematično pa je tudi uveljavljanje delegatskega sistema«.

ANTON GRAHEK, KV ključavničar, OO ZK Tovil:
»Več pozornosti moramo posvetiti usklajevanju programov posameznih družbenopolitičnih organizacij, predvsem ZSS, ZSMS in ZKS, predvsem kar zadeva izobraževanje. Vsak izobražuje po svoje in problemov vsled tega tudi ne rešujemo kompleksno. Nekaj moramo storiti tudi glede delegatskih gradiv, ki so preobširna, za razumevanje preprostega delavca pretežka, to pa pripelje do tega, da so se delegacij nesklepčne oziroma neme. Presekati bi morali z miselnostjo in tudi s prakso, da ljudje z višjo ali visoko izobrazbo družbenopolitičnega izobraževanja ne potrebujejo.«

IVAN MIGLIČ, dipl. politolog, OO ZK Milan Česnik:
»Moja pričakovanja niso prav nič drugačna od pričakovanj drugih komunistov. Seveda kongres ne bo reševal problemov – ne političnih in ne gospodarskih. Vendar pa moramo na kongresu sprejeti smeri reševanja problemov in komunistom dati akcijske naloge, ki jih bodo potem v lastnih okoljih tudi uveljavljali in uresničevali. Kongres mora tudi prispevati k akcijski enotnosti članov in vodstva Zveze komunistov. In ker je pri reševanju vprašanj odgovornost komunistov največja, se moramo tako tudi obnašati. Naloge namreč znamo dobro napisati, v praksi pa prepogosto zvedenijo«.

N. L. Č.

9. KONGRES ZKS

DELU ČAST IN OBLAST

Z ZNANJEM DO BOLJŠEGA DELA

K počastitvi kongresov ZK

Družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti Malči Belič so v počastitev kongresov ZK priredile koncert Partizanskega pevskega zbora dne 25. marca 1982 v telovadnici gimnazije Vič.

Ob 18.00 uri, ko se je koncert pričel, je bila telovadnica nabito polna. Predvsem mladih ljudi, kar je še posebej pohvalno. Ko je petinpetdeset izvežbanih grl pod vodstvom dirigenta Milivoja Šurbeka in spremljevalca – harmonikarja Toneta Bukovnika izvedlo prvo partizansko pesem je že izzvala velik aplavz. Po nekaj začetnih pesmih je igralski umetnik Polde Bibič recital vlogi Jerneja iz Cankarjevih hlapcev. Poslušalci so se umetniku zahvalili z močnim aplavzom. Nato so se udarne partizanske pesmi nadaljevale tja do 19. ure.

Poslušalce so koncertanti tako pritegnili – osvojili, da je proti koncu že kar vršalo od aplavdiranja. Čeprav je pevski zbor s solistoma Jožetom Koresom, prvi tenor in Božom Grošljem, drugi tenor, doživel morda že tisoč takih aplavzov širom sveta, si poslušalci ne morejo kaj, da ne bi dobili še enega iz viškega dela svoje domovine.

ZVONE GRČAR

IZ RAZPRAV NA PROGRAMSKO VOLILNI KONFERENCI ORGANIZACIJE ZK V OBČINI

Hočemo kvalitetno izobraževanje

Poročali smo že, da je imela omenjena programsko volilna konferenca velik odmev med komunisti naše občine. To nam ne nazadnje potrjujejo številne razprave na sami konferenci, kar osemnajst jih je bilo, in tudi pisni prispevki. Res je, razprave posameznikov ne morejo biti vedno merilo aktivnosti, vendar pa smo v to tokrat lahko prepričani. Razpravljalci so bili namreč dobro pripravljeni, razprave so bile plod skupnega dela komunistov posameznih osnovnih organizacij, osvetlile pa so tako družbenoekonomske odnose kot tudi uresničevanje političnega sistema socialističnega samoupravljanja ter idejno, organizacijsko in kadrovsko krepitev organizacije Zveze komunistov.

Poglejmo, na kratko, drobce iz razprav razpravljalcev s področja vzgojnoizobraževalnih in raziskovalnih dejavnosti.

Za enako delo enako plačilo

Tovariš ČAHUK iz osnovne šole Trnovo je svojo razpravo namenil predvsem družbenoekonomskemu položaju delavcev v vzgojnoizobraževalnih organizacijah in povezovanju le-tih z okoljem in združenim delom. Poudaril je, da so delavci v vzgojnoizobraževalnih organizacijah prepričani, »da je skrajni čas, da nekaj storimo proti uravnilovki, za motivacijo delavcev za večjo kvaliteto dela, ki jo zahtevajo novi programi in usmeritev vzgojnoizobraževalne dejavnosti. Zavzemamo se za takšno oblikovanje dohodka, ki bo odraz družbeno ovrednotenih konkretnih programov dela šol. To pa pomeni temeljito spremeniti sedanje pavšalno vrednotenje delovnih programov, ki imajo, ne glede na obseg in vsebino ter kvaliteto izvedbe, enako ceno. Tak način ne more biti stimulativen za delavce v vzgojnoizobraževalnih organizacijah. Zato tudi ne moremo pričakovati, da bi se ti delavci zavzemali za vsebinsko bogatejšo šolo.« Tovariš Čehuk je izpostavil tudi problem premajhne zavzetosti in interesa delovnih organi-

zacij ob uresničevanju koncepta delovne vzgoje mladih in njih povezovanja z združenim delom in poudaril, da bi o tem morali veliko bolj kot doslej razmišljati predvsem komunisti v proizvodnih organizacijah in se pri tem zavedati, da ne gre za neko specifično šolsko nalogo in potrebo, ampak za širok družbeni interes, da bi ustrezne priprave in usmerjale mlade v proizvodne poklice.

Nagrajevanja po delu in rezultatih dela se je dotaknil tudi tovariš MAČEK iz Visokošolske temeljne organizacije kemija in kemijska tehnologija. »Odnosi v visokošolski temeljni organizaciji so se začeli zaostrovati predvsem zaradi uravnilovskega nagrajevanja delavcev, ne glede na obseg in kvaliteto opravljenega dela. Nagrajevanje je bilo v glavnem speljano po nazivih in nagrajevanja po delu, kljub različnim obremenitvam delavcev, ni bilo,« je dejal Maček. Takšnemu stanju in sploh velikemu razhajanju v kolektivu je botrovalo slabo razvito samoupravljanje. Osnovni organizaciji ZK pa je z reševanjem konkretnih problemov, izpeljavo diferenciacije in ugotovitvijo odgovornosti v lastni sredini uspelo, da so se iz vseh nakopičenih težav izklopali. »Danes lahko vsak delavec na osnovi enotnih meril in vseh dostopnih podatkov ovrednoti svoj doprinos k skupnemu prihodku, kar omogoča tudi nagrajevanje po delu,« je poudaril Maček. Kljub zaostrenim gospodarskim odnosom, višanju materialnih stroškov in nujnemu dvigu osebnih dohodkov, se je temeljna organizacija uspela, z doslednim izvajanjem dohodkovnih odnosov, nagrajevanja po delu in racionalizacijo porabe, izklopiti iz poslovanja na robu izgub in po dveh letih napolniti svoje sklade.

Tovarišica MILENA PAK s srednje šole za računalništvo je spregovorila o vlogi delavcev v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih in pri tem rekla: »V preteklosti smo bolj ali manj uspešno vzpodbujali predvsem aktivnost in odgovornost mladine, učiteljev, manj pa delavcev v strokovnih institucijah in prav tako tudi nismo

bili dovolj uspešni v združenem delu in družbenopolitičnih skupnostih, kar vse je slabilo presnovo vzgoje in izobraževanja. V sedanji šolski praksi delavci nismo čutili, da bi obstoječa delegatska razmerja in samoupravni družbenoekonomski odnosi dejansko odražali postopno vraščanje vzgoje in izobraževanja v enotni sistem samoupravnega združenega dela.« Pakova je izpostavila tudi zastarela merila in osnove financiranja vzgojnoizobraževalnega dela, ki šoli onemogočajo, da bi ustvarila ustrezne delovne pogoje za kvalitetno izvajanje vzgojnega programa in se dotaknila tudi organiziranja in izvedbe delovne prakse ter proizvodnega dela v OZD.

Kdo je raziskovalec?

Z Inštituta Jožef Štefan se je na programsko volilni konferenci oglasila tovarišica BABNIK. Med drugim je povedala, da je Inštitut s 60 odstotki dela udeležen v neposredni proizvodnji, s 40 odstotki dela pa so usmerjeni v bazične raziskave, ki jih je v zadnjih letih močno prizadela omejitev uvoza opreme, knjig in drugega materiala. Babnikova se je strinjala z oceno, da je raziskovalno delo vse preveč razdrobljeno, poudarila pa je, da rezultatov raziskovalnega dela ne moremo pričakovati takoj in da vsak učinek tega dela zahteva tudi odpovedovanje dela dohodka delavca v tovarni, ki ga bo dal za znanost.

Tudi ANDREJ JUŠ se je v svoji razpravi dotaknil raziskovalnega dela in pri tem dejal: »Nesprejemljiva je zahteva družbe, da je danes raziskovalec lahko le človek, ki je magister, doktor znanosti, drugi pa ne. Sprašujem se, ali so vsi ostali rokodelci ali kaj drugega ali samo inovatorji.« Menim, da to ni v redu. Kar zadeva popularizacijo raziskovalnega dela menim, da to ni samo naloga SZDL, sindikata in ZK, ampak predvsem delovnih organizacij. Sodim, da je bilo v delovnih organizacijah premalo storjenega v tej smeri.«

NINA LEGAT-ČOŽ

SESTALI SO SE ČLANI OBČINSKE KONFERENCE ZKS

Trdno na poti samoupravljanja

Na svoji drugi seji so se 29. marca zbrali člani OK ZKS z namenom, da ocenijo v marcu izvedeno programsko-volilno konferenco občinske organizacije. Ob tem so si bili enotni, da tovrstne konference preraščajo v mesto, kjer člani akcijsko in enotno skupaj oblikujejo politična stališča do problematike in pojavov. Poglobljene razprave, čeprav tematsko obarvane, so kvaliteten prispevek in osnova za sprejemanje izhodišč in usmeritev občinske organizacije ter zagotovilo, da je leta sposobna reagirati kot politična organizacija in se sproti opredeljevati do negativnih pojavov in odklonov.

Akcijsko delovanje članstva mora biti v ospredju, so si bili enotni člani konference tudi ob poslušanju in obravnavi notranje politične situacije v Jugoslaviji. Odločna je bila podpora predsedstvu CK ZKS in mislim Franceta Popita (izrečanim v mesecu marcu), da v naši širši družbeni politični skupnosti ne moremo in ne smemo dopustiti nobenih centralističnih silam, da bi »omajale« vrednote samoupravnega sistema, čeprav gre za razreševanje nekaterih aktualnih gospodarskih težav.

Konferenca je ocenila tudi nedavno izvedene delegatske volitve v družbeno politično skupnost in samoupravne interesne skupnosti ter ob uspešnem izidu opozorila predvsem na nekoliko slabše rezultate, ki so bili zabeleženi v študentskih vrstah in med obrtniki. Vsekakor pa v bližnji prihodnosti velja nameniti več pozornosti usposabljanju delegatov, poiskati tiste in takšne metode in oblike, ki bodo učinkovite in nudile živ in življenjski pristop do razreševanja problematike preko delegatskega sistema.

Konferenca je sprejela tudi zaključni račun občinske konference ZKS za leto 1981.